

december 2019

Ročník II.

BZINSKÝ CHÝRNIK

NOVINY OBCE BZINCE POD JAVORINOU

Vážení spoluobčania,

po roku prišiel čas, kedy sa naše rodiny budú schádzať, navštevovať sa a spoločne oslavovať vianočné sviatky. Je to príležitosť nielen sa stretnúť a v kruhu rodiny sa tešiť zo spoločne strávených chvíľ, ale aj čas zamýšľania sa nad práve sa končiacim rokom. Moje dnešné zamyslenie sa nad končiacim rokom asi logicky smeruje k našej obci. Obci, v ktorej spoločne žijeme, stretávame sa a tvoríme si ju k obrazu svojmu. Budujeme teda náš spoločný dom v Bzinciach pod Javorinou spoločne so všetkýmimiestnymi časťami.

Od začiatku mojej práce ako starosta obce sa snažím o upokojenie diania v obci. Snažím sa dosiahnuť, aby sa ľudia schádzali, komunikovali, rozprávali sa spolu a vychádzali si v ústrety pri riešení každodenných problémov v prospech našej obce – nášho spoločného domu.

Vy sami ste dokázali zorganizovať veľmi pekné akcie. Oslavy výročí, akcie pre deti, akcie pre všetky vekové kategórie, za čo vám patrí moje poďakovanie. Popri tom sa však stretávam často pri svojom pôsobení vo funkcii starostu obce s negatívnymi javmi v medziľudských vzťahoch.

Spoločnosť okolo nás je často až agresívna, čomu náležite prispievajú aj médiá, ktoré rozdúchávajú rôzne kauzy a vyvolávajú v nás pocit neistoty a stresu. Stresu zo zajtrajška, stresu v práci, stresu a neistoty z nášho ďalšieho bytia.

Je niekedy ťažké sa s tým vyrovnávať. Preto moja predvianočná prosba smerujem k všetkým občanom našej obce ako prosba za **toleranciu – komunikáciu – prajnosť, prosba za náš spoločný dom.**

Toleranciu k tomu, aby sme sa navzájom rešpektovali a tolerovali. Či už ako členovia rodiny, členovia pracovného kolektívu, susedia a občania. Uvedomili si, že každý z nás je svojím spôsobom jedinečná osobnosť, ktorú treba rešpektovať.

Komunikáciu preto, aby sme skôr než začneme jeden druhému nadávať, sťažovať sa jeden na druhého a písať rôzne polopravdy a nepravdy, najprv sa pokúsili spolu rozumne a v klude porozprávať a pokúsili sa nájsť riešenie vyhovujúce obom stranám.

Prajnosť jeden druhému. Nezávidíme si navzájom čokoľvek čo má ten druhý. Prajme mu čo si nadobudol ale-

bo nadobúda každodennou poctivou prácou, prípadne to dostal do vienka od rodičov. Ak je šikovný a schopný, oceňme jeho dobré vlastnosti.

Ak budeme k sebe tolerantní, budeme spolu komunikovať a priať jeden druhému to čo má a čoho je schopný, predídeme zlosti a ohováraniu sa navzájom. Zlosť a ohováranie nie sú dobrými radcami ani sluhami v našom spoločnom dome – v našej obci. Vedú k nevraživosti a rozbitiu vzájomných vzťahov. Niekedy až nenávratne.

Pevne verím, že k tejto mojej prosbe za **toleranciu, komunikáciu a prajnosť** sa pridajú aj obaja predstavitelia našich cirkví. Verím, že dobré vzájomné vzťahy oboch cirkevných zborov podporujúcich aktivity posilňujúce súdržnosť a spolupatričnosť ľudí rôzneho náboženstva v obci a regióne vám budú vzorom v každodennom živote a správaní sa.

Vážení spoluobčania,

k blížiacim sa vianočným sviatkom vám prajem pokoj a pohodu vo vašich rodinách. Nech vaše mysle a srdcia naplní radosť zo spoločných stretnutí a atmosféra Vianoc nech sa nesie vašimi rodinami.

Dušan Málík, starosta

VYKROČME K BETLEHEMSKÝM JASLIAM

V jednom z časopisov *NOTA BENE* som čítal zamyslenie kazateľa Daniela Pastirčáka. Rozprával o sne, ktorý sa mu kedysi prisnil. V prítomí kamenného chrámu mu akási starena povedala: „Ak budeš na všetko hľadieť očami všetkých, uvidíš to, čo vidí Vševediaci.“

Už nejaký čas sa adventným obdobím pripravujeme na Vianoce – narodenie dieťaťa, človeka a predsa Boha. Ježiša. Boha, ktorý vstúpil do nášho prežívania a prišiel nás učiť byť viac človekom.

Kazateľ pokračoval. Počúvam mladú ženu: kedysi milovaný muž jej dnes pripomína netvora. Opisuje mi konkrétne epizódy života. Nemôžem inak, súhlasím: pred takou obľudou treba utiecť. Počúvam muža: pôsobí mierumilovne. Opisuje tie isté situácie, ale vyskytli sa v nich detaily, na ktoré žena pozabudla – to celú vec mení. Nemôžem nesúhlasiť: s takou strašnou ženou sa nedá žiť. Kto hovoril pravdu? A čo ak pravdu hovorili obaja?

Na vide je to, že často sa nepozerala na situácie objek-

tívne, ale veľmi osobne. A to je logické. Nepamätám si, čo sa stalo, pamätám si, aký význam malo to, čo sa stalo, pre mňa. Nepamätám si, čo bolo povedané, pamätám si, ako na mňa pôsobilo to, čo bolo povedané. A tak sa poskladá z mozaiky faktov osobný príbeh, ktorý je pre každého iný.

Človek nevidí to, čo vidí Vševediaci. Keby tí dvaja vystúpili zo seba, aby počuli to, čo ten druhý, keby sa uvideli očami druhého, našli by cestu, stretli by sa v odpustení. Dokáže však človek uvidieť zlo, ktoré na ňom uvideli oči druhého človeka? Kto unesie také pokorenie? Ale láska bez odvahy pozrieť sa na seba očami toho druhého neprežije. Ak v pokore neodstúpim od seba k Tomu, ktorý všetko vidí očami všetkých, pri prvej vážnej zrážke moja láska umiera.

Nebojme sa vykročiť k betlehemským jaslám k Novonarodenému. Vystúpme zo seba a podme sa pokloniť tomu, ktorý prišiel v nás zachrániť lásku.

*Ludo Kubán,
katolícky kňaz*

NECHÁME VIANOCE LEN TAK ODÍŠŤ?

V tieto dni rozmyšľame, čím by sme potešili svojich najbližších či priateľov. Máme radosť, keď sme sami obdarovaní. A o to väčšiu radosť prežívajú deti. Vraciame sa do detstva a pripomínáme si tak vzácne chvíle. Prežívame sviatočnú náladu. Koľko ľudí by si želalo, aby táto atmosféra pokoja, ohľaduplnosti a pozornosti trvala dlhšie, po celý rok. Stále. Pretože každý človek je presvedčený, že nepokoj, násilie, trápenie a nešťastie s vianočnými sviatkami nemajú nič spoločné. Ved' cez vianočné sviatky utíchnu aj zbrane na bojiskách.

Je to dobré, keď si mnohí aspoň raz za rok uvedomia, že ľudský život a medziľudské vzťahy sa nemusia podobať na neustále otvorený boj! A preto si želajú, aby tento pokoj a nádherná atmosféra trvali stále.

Bolo by to možné? Kto by to mohol zariadiť? Kto sa postará, aby bol medzi ľuďmi trvalý pokoj a ochota na všetkých stranách hľadať cesty zmierania? Môžu to urobiť vlády? Organizácie či školy? Filozofi, či politici? Náboženský vodcovia? Alebo azda cirkvi? A hoci mnohí z týchto ľudí, môžu toho veľa urobiť, a aj to robia, nemajú moc rozprestrieť krásu Vianoc nad celým svetom ani nad celou históriou ľudstva.

Čo nám teda ostáva? Máme sa po sviatkoch znova sklamaní vrátiť do všedného života a čakať na ďalšie Vianoce? Alebo len sa pýtať, čo sa to s nami vlastne deje, prečo sa v tieto dni cítime inak a nenachádzať odpoveď?

Predsa každý z nás môže spoznať tajomstvo tejto cesty, ktorá vedie ďalej! Či si to uvedomujeme alebo nie, Vianoce v skutočnosti znamenajú stretnutie s láskou. S láskou Bo-

žou, ktorá prišla v dieťati Ježišovi medzi nás. Táto láska sa ponúka celému ľudstvu, ale ani jedinému človeku sa nevnučuje. Lásku predsa možno len ponúknuť a na túto ponuku potom odpovedať. Lásku nemožno nikdy nanútiť, či ju prikázať. Pravá láska otvára dvere viery, ale nemôže prinútiť zlých ľudí konať dobré. Ale je dosť silná na to, aby dobrým premáhala to zlé v človeku.

Čo poviete, ostaneme po týchto Vianociach opäť sklamaní? Budeme sa všemožne snažiť prekonať sklamanie, ktoré prinesú všedné dni po týchto Vianociach a v srdci sa už budeme tešiť na tie budúce? Alebo to bude všetko inak? Pán Boh nám dal jedinečnú ponuku. Dal nám svojho syna Ježiša a dal ho práve na Vianoce. Ježiš sa narodil aj pre teba, nech si ktokoľvek. Starý či mladý, šťastný alebo sklamaný. Narodil sa pre teba a k tebe chce aj prísť. Chce ti ukázať nádej, ktorá nezávisí od tvojich schopností alebo od výhier či prehier politických strán. Túži prísť, aby ti ukázal, že len Boh je tvojou nádejou, pretože ti všetko odpúšťa. Preto potrebujeme Boha. Môžeš ho nájsť všade vokol seba. Ponúka sa nám ako najväčší dar, ktorý nám Boh dal. Keď si to budeme uvedomovať, tak sa naše tohoročné Vianoce môžu stať niečím vzácnym a zvláštnym, aj keď a v našom živote opakujú už ktovie koľkokrát.

Prajem nám všetkým pokojom, porozumením naplnené vianočné chvíle, ale všetky dni nášho života. Požehnané sviatky.

Iveta Kosečková, evanjelická farárka

VIANOČNÉ TRHY PLNÉ ZAUJÍMAVOSTÍ

V priestoroch nášho malého námestia, resp. v okolí amfiteátra sa uskutočnili vianočné trhy spojené s odovzdávaním mikulášskych darčiekov. Veľmi dôstojne, na vysokej úrovni rozložené predajné stánky prilákali desiatky Bzinčanov kúpiť si nielen drobnosť od hand made výrobcov, ale pochutnať si aj na teplom jedle či punči. V mrazivom počasí si zas naši najmenší prevzali bohaté balíčky z rúk Mikuláša, ktorému pomáhali anjel a aj čert. Vďaka všetkými, ktorí sa podieľali na príprave príjemného mikulášskeho popoludnia.

Tatiana Brezinská

DARČEK OD JEŽIŠKA

Božie cesty sú nevyspytateľné – vysoko nad našimi. Je to tak, ako by niekto stál na vrchole kopca a na ten vrchol kráčajú pútnici. Nevedia zdola, ako sa k tomu, čo na vrchole už čaká, dostanú. On však to vie lebo má rozhlád.

Toto si napokon neskôr pomyslela aj slobodná učiteľka materskej školy – Alžbetka. A keďže vlastné deti nemala, obľúbila si jedno dievčatko-Kristínku. Malo viacero súrodencov, a tak neraz u ochotnej pani učiteľky trávil aj víkendy. Dve kamarátky malá i veľká sa spolu dobre cítili, lenže... to všetko malo skončiť. Kristínkini rodičia sa sťahovali do iného mesta.

Na Vianoce bol ich domček už prázdny. Zosmutnela pani učiteľka Alžbetka, lebo Kristínka bola ako jej dcérka. No nič proti tomu nemohla robiť. Ešte že sa na dovolenke zoznámila s jednou staršou paňou, ktorá sa volala Cecília a ako to už býva, vzniklo medzi nimi citové puto. Jedna druhej sa zdôverili. Alžbetka po smrti rodičov ostala osamelá a Cecília, bývalá baletka bola tak už niekoľko rokov. Manžel ju opustil na vrchole jej slávy, keď jej k nohám padali kytice, keď zaslúžený aplaus za jej výkon hladkal jej srdce.

No iba jej. Manžel Alfréd to neuniesol. Nedokázal to, čo jeho žena. Srdce mu rozhodla záviť namiesto lásky.

Bolo pred Štedrým dňom, keď Cecília, ktorá bývala v Bratislave, dostala očakávanú návštevu.

- Som taká šťastná, Alžbetka, že ste prijali moje pozvanie, - so slzami v očiach cupkala stará pani. - Som taká šťastná, - zopakovala. Už dlho počas Vianoc u mňa nik nebol.

Alžbetka sa usmiala. Dobre, že prišla, srdce jej to vpravilo. Jej prítomnosť, ako sa zdalo, nabilo novou energiou Cecíliu. Po dome poľetovala ako kedysi na javisku. Načisto pookriala, líca jej horeli a aj v očiach svietili znova malé iskričky.

Povedali si, že všetko si pripravia deň dopredu, aby si Štedrý deň, mohli spoločne vychutnať.

Aké to bolo všetko zvláštne! Ako sa dokáže život znenazdania zmeniť! Kto by si bol ani nie pred polrokom pomyslel, že Alžbetka bude Vianoce prežívať s jednou milou, starou paňou, o ktorej existencii donedávna nemala ani tušenia?

Jeden by možno povedal - náhoda. No ona tomu neverila. Vedela, že náhody neexistujú - len tiché Božie cesty. Všeličo, čo by sa nám ani vo sne neprísnilo, na nich zažijeme. Všelikoho na nich stretneme, veď Pán Boh pomáha cez ľudí. Cez tých, ktorých nám pošle, aby pomohli, potešili. A my možno zasa ich.

Ťažko povedať, kto bol v prípade dvoch priateľiek pre koho výhrou. Najskôr to bolo tak, že boli darom jedna druhej.

Nadišiel Štedrý deň- tichá ulica, kde stál Cecíliin domček, ani nedýchala., akoby sa ľudia ostýchali aj šepkať.

A Cecília urobila ešte jednu zvláštnu vec, pod maličkým stromčekom mala rozložené jasličky. Vraj ich tam kládli ešte jej neboží rodičia. Alžbetka vyšla po niečo na dvor a keď sa vrátila - skoro od úžasu onemela.

Všetky zvieratká, čo boli doposiaľ uväznené v zasklených vitrínkach, Cecília zhromaždila okolo jasličiek. Poukladala ich tak, že boli všade. Vpredu, vzadu i pri malom Ježiškovi.

Cecílii z očí vyžarovala radosť. Po dlhej dobe bola konečne šťastná, spokojná.

A ako krásne spievala koledy. Nimi si krátili chvíľu do polnočnej. Keď nastal čas, vyšli z domu do kostola. Už bol takmer plný. Na konci polnočnej svätej omše spolu s ostatnými oduševnene spievali Tichú noc. Hlasy sa niesli vysoko,

vysoko, až tam, aby to začuli aj v nebeských jasličkách. Aby sa to malé Jezuliatko tak ako po každý rok uistilo, že ľudia ho neprestali milovať, že mu venujú znova a znova vrúcnosť svojich srdiec.

Cecília i Alžbetka naplnené zvláštnym pokojom vychádzali z chrámu. Vonku nebol žiadny sneh, ani len jedna snehová vločka nezletela na ich ramená. Zato chodníky sa ligotali, premenené na ľadové nebezpečenstvo. A keďže si to sneh tento rok celkom poplietol, aspoň mráz to chcel napraviť. Len tak strihalo a nebo nad nimi bolo celé vyšperkované hviezdami. Ligotali sa ako v obchodíoch s diamantmi.

No za tieto diamanty, čo tak vysoko nad nimi žiarili, nebo treba zaplatiť, Dostali ich do daru úplne zdarma. Mihotali sa, alebo usmievali na pútnikov? Pútnikov, ktorí sa prišli aj napriek zime tak ako pred vyše dvetisíc rokmi traja králi pokloniť malému Jezuliatku - Pánovi neba i zeme?

A čo im Ono prichystalo tento rok? Aký bude? Čím ich prekvapí? Aj nad tým premýšľali a dlho nemohli ani jedna zaspáť. No aj nespavosť unaví a spánok príde znenazdania. Prebudili sa, vlastne - prebudilo ich klopanie na dvere. Najskôr tiché, potom nástojčivé.

- Nevstávajte, Cecília, idem sa pozrieť... - povedala Alžbetka.

Keď otvorila, obľal ju závan studeného vzduchu. V noci teda ešte poriadne prítuhlo. Obzerala sa, no nikoho nevidela. Až o chvíľu... Spoza rohu domu sa vynoril akýsi chlap. V ošumelom kabáte. Vo vyplnutej čiapke. Zarastený, bradatý, s veľkou bielou taškou v ruke.

- Kto ste? - spýtal sa roztraseným hlasom namiesto pozdravu. - Tu predsa býva Cecília Jarkovská...

- A kto ste vy?

- Ja... som tu doma.

To však už prichádzala Cecília. Bledá ako smrť. Krvi by sa jej nedorezal.

- Alfréd! - hlesla sotva počuteľne. - Ty? Kde sa tu berieš?

Úbohá Cecília! Možno si myslela, že ešte stále spí a sníva. Spí a sníva! Sen, ktorý sa jej opakoval nespočetne krát. Otvorí dvere po zaklopaní a zjaví sa on. Jej manžel, ktorý ju opustil. No tentoraz to nebol sen, bola to realita. Začala ju triasť zima.

- Poďme dnu, je chladno.

Cecília vošla prvá. A on, jej manžel Alfréd stál tam na prahu. Váhavo. Akoby až teraz premýšľal, či má vojsť alebo nie. Či urobil tým, že prišiel, dobre alebo zle. No napokon sa pohol smerom dnu.

Otočila sa k nemu a úklonom hlavy ho pozvala dovnútra. Iste túžobne čakal na toto gesto. Bola to taká zvláštna situácia. Jeden druhého si bez slova, ukradomky obzerali. Počítali roky, v ktorých sa nevideli? Počítali straty, ktoré im počas tých dlhých rokov vzal čas? Premýšľali o situáciách, ktoré sa mohli stať, ktoré mohli zažiť? No nezažili, lebo sa vôbec nestali.

Sadol si na stoličku. Bolo na ňom vidno, ako žiadostivo sa pozerá na prikryté jedlo od noci. Preglгал sliny celkom viditeľne a nevedel, kam v tej chvíli skryť oči.

Cecília pred neho posunula jedlo. A premýšľala. Pri jasličkách sľubovala aj milosrdenstvo a to ešte nevedela čo ju čaká. Môže teraz konať inak? Taký bol jej údel. Ponesie ho až do konca. Aby to všetko vydržala, iste jej pomôže znova narodený Syn Boží.

Mariana Komorová Vargová

KÚPELE V REGIÓNE

50% zľava
na všetky
termálne bazény

30% zľava
na bazén Grand

2.12. - 23.12.2019 v pracovné dni

2.1. - 29.2.2020 denne

aj pre občanov

NAŠEJ OBCE

vstup do termálnych bazénov je možný len pre osoby nad 18 rokov

Zľavy nie sú kumulovateľné, sú neprenosné a platia vždy pre 1 osobu po preukázaní sa občianskym preukazom s trvalým pobytom v našej obci.

Vstup do bazénov je podmienený ich voľnou kapacitou (odporúčame včasnú rezerváciu termálnych bazénov).

Rezervácia a predaj procedúr:

Termálne bazény: Predaj procedúr (budova Kaštieľ) denne

Bazén Grand: v budove Rehabilitačného bazéna denne

www.kupele-teplice.sk

**Starosta Obce
Bzince pod Javorinou**

Vás pozýva na tradičný

Vianočný turnaj

v stolnom tenise

o putovný pohár

Kedy: sobota 14. decembra 2019

Kde: telocvičňa ZŠ

Začiatok o 10.00 hod.

Prihlášky na tel.:

0903 223 959

do 13.12.2019.

Štartovné: 3,- Eur

*Pomalý
ďalej zájdeš*
**ALE S RÝCHLYM
INTERNETOM
SI TAM SKÔR!**

**INTERNET A TV
UŽ OD
7⁹⁰€
MESAČNE**

**RÝCHLA
LINKA XXL
150
Mbps**

**INTERNET
UŽ OD
4⁹⁰€
MESAČNE**

RADIOLAN

INTERNET • TELEVÍZIA • TELEFÓN

www.radiolan.sk

02/3300 4000

Milá oslavujúca Klenotnica,

najvzácnejšie v živote nie sú veci, ale chvíle. Niektoré trvajú akoby večnosť, iné sú len krátke okamihy, ale rovnako významné. Všetky sú skladačkami, ktoré dotvárajú mozaiku nášho života. Medzi najkrajšie časti tohto veľkolepého diela patria určite okamihy spoločného stretávania sa napríklad pri peknej pesničke.

V tomto roku si spoločne pripomíname 30. výročie založenia súboru Klenotnica. 1. novembra 1988 prinieslo úsilie p. Olgy Gabrišovej, vtedy predsedníčky Slovenského zväzu žien v obci, pozitívny výsledok, a to vznik ženského speváckeho zboru Klenotnica. Olga Gabrišová sa snažila dlhšiu dobu dať dohromady skupinu žien, ktorá by spevom spetrovala podujatia v obci. Niekoľko žien sa začalo schádzať spočiatku pod vedením pána učiteľa Arpáda Michnu. Potom sa súboru ujal pán Miloš Prokeš a odbor kultúry Miestneho národného výboru Bzince pod Javorinou.

Pár slov z kroniky obce z roku 1988: Každý utorok v zasaďačke MNV sa schádza 15 – 18 žien zo Bziniec a Hrušového, aby pod vedením svojho zbornajstra Miloša Prokeša nechali svoje hlasy rozozvučať krásnymi starými ľudovými piesňami. Názov súboru Klenotnica prezrádza, že programovým zameraním súboru bude interpretácia slovenských, českých a moravských ľudových piesní.

V tom čase tvorilo súbor 27 žien. Od roku 1997 ho viedli manželka Katarína a Róbert Bánovcovci, učiteľia hudby z Dolného Srnia. Súčasným vedúcim súboru je od roku 2013 Vasil Gálik. Spomenúť treba aj p. Katarínu Žoldákovú, ktorá pomáhala scenáristicky a s prípravou krojov pri nácvičku folklórnych pásiem a vtedajšiu organizačnú vedúcu súboru pani Janku Kuhajdovú. Súbor účinkoval na Večeroch podjavorinského folklóru v Bratislave, na folklórnych slávnostiach na Myjave, na Medzinárodnom folklórnom festivale v Strážnici, na Slávnostiach bratstva Čechov a Slovákov na Javorine, na oslavách SNP na Rohu. Ženy vystupovali v jednotnom oblečení a v našich bzinských krojoch. Samozrejme súbor vystupoval na spoločensko-kultúrnych podujatiach, spomienkových oslavách v obci a v celom okrese. Od roku 1989 bavil ľudí tradičným pochovávaním basy. Ženy z Klenotnice spolu dlhé hodiny nielen nacvičovali a vystupovali, ale dopriali si aj spoločný oddych. Boli spolu na dovolenke v Chorvátsku, chodievali do Vysokých Tatier, na termálne kúpaliská i na rehabilitačné pobyty do kúpeľov. Všetko je zachytené na množstve fotografií a v kronikách samotného súboru.

Toľko veľmi stručne k histórii našej Klenotnice. Za uplynulých 30 rokov patrí všetkým, ktorý sa akokoľvek podieľali na jej fungovaní kytyca ruží. Len ten, kto sa venuje akejkolvek verejnej prospešnej činnosti vie oceniť úsilie a obetavosť súčasných aj bývalých členov a členiek súboru Klenotnica. Všetci títo ľudia, ktorí mali a majú radi ľudové piesne z nášho regiónu sa počas uplynulých 30 rokov zaslúžili o ich zachovanie. Zaslúžili sa o to, aby nám tieto piesne nevymizli z pamäti, aby sa ich naučili ich deti a vnúčatá. Rovnako naše poďakovanie patrí za udržiavanie tradície nášho kroja. Vedia o ňom veľmi pekne a pútavo rozprávať a k všetkým častiam kroja vedia povedať zaujímavú informáciu. Je pre mňa veľkou ctou, že mi pripadla úloha poďakovať sa vám všetkým za našu Klenotnicu. Poďakovať sa vám v mene svojom a v mene obecného zastupiteľstva Bzince pod Javorinou. Poďakovať vám za množstvo piesní a vystúpení, ktoré sa asi nedajú spočítať, za to, že ste mysleli na zachovanie toho všetkého nielen priamym podaním ale, že ste naspievali 3 CD a pripravujete súbor 4 CD o tradíciách na dedine s názvom „Rok na dedine“. Len málo z nás dnes dokáže vašu prácu oceniť. Ocenia ju až ďalšie generácie.

Milá Klenotnica,

Prajem ti stále veselú náladu, veľa chuti do spievania a vystupovania. Verím, že sa tvoje rady opäť rozrastú či už o bývalé členky, alebo úplne nové členky tak, aby naše tradície boli ozdobou každého tvojho vystúpenia či už na obecnej akcii alebo na vystúpeniach v našom regióne. Prajem ti milá Klenotnica, aby si sa stala veľkou rodinou, ktorá sa spolu rada stretáva pri našich krásnych ľudových piesňach a zvyklostiach.

Dušan Málík, starosta obce

Kultúrne – športové podujatia

- 14.12. Vianočný stolno-tenisový turnaj /PŠKB
- 25.12. Vianočný futbalový zápas "hornané-dolnané" /PŠKB
- 31.12. Silvestrovská zábava - KZHrušové

- 31.12. Silvestrovská zábava – KZ Hrubá Strana
- 31.12. Silvester na Javorine - Stretnutie na pomedzí
- 1.1.2020 Privítanie nového roku 2020

ZÁPISKY Z KRONIKY OBCE O SLOVENSKOM NÁRODNOM POVSTANÍ 2.ČASŤ (14 – 18)

Dňa 14. 9. 1944 v ranných hodinách obsadilo fašistické vojsko našu obec. Fašisti obsadili za spoluúčasti hlinkovej gardy obec, zamerali svoj útok presne na predsunutú partizánsku jednotku, čo bezpečne nasvedčovalo tomu, že boli miestnymi prismsrdávcami hlinkovej strany a hlinkovej gardy spoľahlivo informovaní. Jeden člen RUV s nasadením vlastného života, obratne unikajúc fašistickým pozorovateľom, prenikol do partizánskeho tábora skorej než fašisti zahájili útok. Presvedčil veliteľa, aby paľbu na fašistickú jednotku neopakoval, ale stiahol sa hlbšie do lesa, aby civilné obyvateľstvo bolo uchránené pohromy, ktorú fašisti sľubovali. Tak sa i stalo, vďaka čomu zahynul iba jeden partizán menom Michal Hajtún z Vadoviec, konajúci stráž najbližšie k fašistickým vojskám, ktoré tábor ostreľovali minometmi. V obci zatiaľ príslušníci wermachtu za asistencie hlinkovej gardy hľadali vedúcich povstania a hlavne pátrali kde sú zbrane. Martin Kedro a učiteľ Milan Slávik boli mimo obce. Miloš Uher sa bol práve zhodou okolností na úsvite vrátil k manželke. Vďaka civilným spojkám podarilo sa mu i za cenu motocykla, ktorý sa stal korisťou fašistov, ujsť do hôr nad dedinou. Pohrdanie, bezmocný hnev, ba priamo fyzický odpor cítili obyvatelia k prisluhovačom hlinkovej gardy, ktorí fašistov sprevádzali a s nevšednou ochotou a sadistickou škodoradosťou prezrádzali všetko, čo sa v obci v uplynulých dňoch dialo. Keď fašisti nedostali do svojich rúk vedúcich povstania a nepodarilo sa im zistiť kde sú zbrane, zaistili majiteľa stodoly Pavla Kuhajdu, kde boli uskladnené zbrane a výstroj a mlynára Jána Kedroviča.

V ten istý deň bol chytený a uväznený v kasárňach v Novom Meste nad Váhom učiteľ Milan Slávik. Niekoľko dní po zaistení boli do kasární poslané dve ženy, v našom kraji neznáme, aby pod zámienkou návštevy zistili miestnosti, kde je Slávik väznený, čo bolo nezbytné potrebné vedieť pre pripravovaný oslobodzovací útok partizánov. Keďže sa rysovala možnosť oslobodiť Milana Slávika na prosbu a záruku jedného novomestského nemca, oslobodzovací útok bol odložený. Slávik však prepustený nebol. Medzičasom došla do kasární tak silná fašistická posádka, že oslobodzovací útok bol by býval sebevraždou. Nato bol Slávik odtransportovaný do Trenčína a odtiaľ do Ilavy. V mesiaci október bol odvezený do Bratislavy a odtiaľ do Nemecka. Milan Slávik prešiel koncentračným táborom v Scherzingu a Dachau. Po mnohých útrapách zomrel 15.mája 1945, teda šesť dní po skončení vojny a dva mesiace po oslobodení svojej vlasti, ktorú tak veľmi miloval.

Tak aj v našej obci usadila sa fašistická posádka v počte 350 mužov. V obci zaviedli hneď nový poriadok. Postavili permanentné stráže, stanovili záverečnú hodinu, obmedzili odchádzanie z obce. Po celé dni a noci hliadkovali legiti- mujúce každého a vystríhali občanov, že za každého mŕtveho fašistu obesia desať občanov. No i napriek všetkým týmto opatreniam nemohli fašisti prerušiť styk obyvateľstva s partizánmi. Ba naopak, zásobovanie stalo sa presnejším a bohatším.

Z obecnej kroniky pripravil
Dušan Málík

AKO SME NAKLADALI S ODPADOM ZA ROK 2019

Začiatok roka nám začal s triedením odpadu tak ako predošlé roky. Postupom času sa začali budovať po obce a miestnych častiach stojné miesta a zberný dvor. Stojné miesta nám slúžia na:

Textil + plasty – žiadame vás, aby ste nenosili mechy ku kontajnerom pokiaľ vidíte, že je plný. Aby to nebolo porozhadzované kade tade po zemi. Snažíme sa zabezpečiť vývoz textilu čo najčastejšie.

Sklo – vás taktiež žiadame, aby ste rozdeľovali: zavaraninový pohár, vrchnák a obsah pohára každé zvlášť. Nie ako to niektorí občania robia, že to celé hodia do kontajnera a ešte aj v plastovom mechu. Alebo to poukladajú ku kontajneru.

**Do zberného dvora, ktorý sa vy-
budoval môžete priniesť:**

- stavebný odpad: betón, tehly, obkladačky, dlaždice a keramiky
- drevo : nábytok (rozobratý), drevo
- veľké plastové kusy – sudy, stoličky
- sklo – tabuľové sklo, **NESMIE SA TAM DÁVAŤ LEPENÉ SKLO, PORCELÁN**
- železo – pokiaľ si to nemáte ako odviezť do NM, tak ho zoberieme aj do zb. dvora. Ak si viete zaviezť železo do zb. surovín VAŠA v NM na ul. L. Podjavorinskej (pri SPP), chceme vás požiadať, aby ste nám vážny lístok priniesli na OU započítame to do triedeného odpadu a aj tým po môžete zvýšiť percento triedenia odpadu.

- pneumatiky: žiadame každého občana, aby staré pneumatiky, ktoré vymieňa za nové, vždy nechal v autoservise, v ktorom mu to vymieňajú. Autoservis je povinný zobrať nepotrebné pneumatiky.

**ZMENA PREVÁDZKOVEJ DOBY
ZBERNÉHO DVORA DO 29.2.2020
KAŽDÚ SOBOTU V ČASE
09:00 – 15:00 HOD.**

Zveladené máme aj cintoríny, kde pribudli taktiež nádoby na separovanie:

- drevené kompostoviská – do ktorých patrí výlučne lístie, pokosená tráva a rezané zvädnuté kvety – samozrejme bez celofánu a stúh
- žltá nádoba na plast- do ktorej patria **IBA UMELE KAHANCE**, poprípade umele vázy
- zelená nádoba na sklo- do ktorej patrí **IBA SKLO**
- čierna nádoba na komunálny odpad – tam treba vyhadzovať všetky vence, lebo obsahujú aj kovy.

Určite ste si všimli, že máme zamurované vodovodné kohútiky, odkiaľ čerpáme vodu na polievanie kvetín. Budeme radi, ak to v takom stave ako to je zostane aj naďalej a nezničime si to. Tak ako aj všetky vedrá na vodu, ktoré sa tam neustále dopĺňajú a stále miznú.

Zber použitého oleja z domácností

Naša obec v spolupráci s Trafín Oil SK sa zapojila do zberu použitého kuchynského oleja.

Cieľom je zapojiť všetkých občanov do ekologicky – recyklačného projektu s názvom

„Každá kvapka sa počíta“.

Ako na to?

- Použitý a precedený rastlinný olej prelejte do čistej PET fľaše a uzatvorte.
- Uzavretú fľašu doneste na zberný dvor poverenému zamestnancovi.
- Výmenou za olej dostanete odmenu.

ODMENY:

1 L = 1 ks toaletného papiera

1 L = 1 ks servítky

10 L = 5 L mydlo/Jar/Savo

50 L = 5 L fritovacieho 100% repkového oleja

SPISOVATEĽKA ZO BZINIEC NA KNIŽNOM VEĽTRHU

V bratislavskej Inchebe sa v prvej polovici novembra uskutočnil 27. ročník knižného veľtrhu Bibliotéka, ktorý je na Slovensku veľmi obľúbený. Aj tentoraz bol oň veľký záujem z radov čitateľov. Vydavateľstvá i knižné obchody tu predstavili svoju produkciu – tisíce žánrovo rozmanitých knižných titulov. Túto bohatú knižnú ponuku dopĺňal sprievodný program venovaný knihám. Boli to stretnutia s obľúbenými autormi, prezentácie kníh, autogramiády, čítanie, program pre deti.

Hneď v prvý deň sa na Literárnom pódium Pantu Rhei konala prezentácia knihy Tatiany Brezinskej, ktorá žije už štyri roky v Bzinciach pod Javorinou vo Vrzavke. Svoju najnovšiu knihu Dost! predstavila v zaujímavom a sviežom rozhovore s Dadom Nagyom, moderátorom, znalcom kníh a knihomolom. V krátkosti priblížila dej knihy, ktorej námet vychádza zo skutočného života jednej ženy. Táto svoje životné

peripetie vyrozprávala autorke s tým, že ich môže literárne spracovať. Toto pútavé rozprávanie je skutočným príbehom o sile lásky a viery v lepšiu budúcnosť. Kniha vyšla vo vydavateľstve MAFRA Slovakia v edícii Evitovky.

Tatiana Brezinská, rodená Čuperková pochádza z Revúcej, vyštudovala masmediálnu komunikáciu v Trnave a viac ako desať rokov pracovala ako športová redaktorka a moderátorka. S manželom Petrom majú dve malé dcéry. I keď je na materskej dovolenke, venuje sa literárnej tvorbe, vedie regionálne noviny Novomestský spravodajca a náš Bzinský chýrnik. Venuje sa i svojmu internetovému obchodu s textilnou galantériou.

„Píšem vždy o tom, čo som zažila ja alebo niekto z môjho okolia. Aj samotný dej mojich kníh vždy situujem v miestach alebo okolí, kde sa príbehy skutočne stali. Sú tak viac autentické,“ vyznala sa autorka, ktorá napr. knihu To nerieš! umiestnila do Starej Turej a do Lubiny, aby zostala dejovo v oblasti, v ktorej žije.

Jej prvá kniha Nájdem si ťa v Ríme vyšla v roku 2012. Potom nasledovali ďalšie tituly: Klamár (2013), Jeden a pol ženy (2014), Neskrotná (2014), Ona (2015), Podpovrchom (2016), To nerieš! (2018), Dost! (2019). Knihy vyšli vo vydavateľstve Evitapress a stali sa veľmi obľúbenými najmä medzi ženami, ktoré čítajú rady romantické knihy o ženách a o ich živote. Autorka sa teší pozitívnym reakciám a milým slovám od svojich vďačných čitateľiek. Veríme, že aj v našej obci pribudnú čitateľky jej kníh.

Ludmila Šupáková

NAŠI JUBILANTI

Život človeka plynie veľmi rýchlo, rovnako je to i u manželských párov. Pokiaľ ľudia pracujú a starajú sa o svojich najbližších ani si neuvedomujú, ako rýchlo beží život.

Pribúdaním rokov si to uvedomujeme, a zastavujeme sa pri mílnikoch – jubilejných rokoch. Každý občan, alebo manželský pár si to zaslúži.

Tradícia v podobe pozývania jubilujúcich jednotlivcov a manželských párov v našej obci sa traduje už dávno. Vedenie obce a Zbor pre občianske záležitosti i v tomto roku pozval svojich jubilujúcich občanov 60,70,80,85,90-ročných a jubilujúce manželské páry 25,50,60 rokov spoločného života v tomto roku do obradnej siene obecného úradu v rámci mesiaca úcty k starším.

Jubilujúce páry:

60 rokov – diamantová svadba:

- Milan Klimo a Božena, rod. Haruštiaková
- Milan Jakubec a Emília, rod. Filipová
- Ivan Okrucký a Anna, rod. Lukáčová

50 rokov – zlatá svadba

- Jozef Stacho a Zuzana, rod. Hornáčková
- Dušan Valach a Dobroslava, rod. Kohoutová
- Dušan Kovačovic a Anna, rod. Vítková
- Jaroslav Haruštiak a Eva, rod. Krajčovicová
- Jozef Trgiňa a Ľudmila, rod. Sahajová

25 rokov – strieborná svadba

- Ján Černý a Gabriela, rod. Janegová
- Peter Mazák a Lenka, rod. Malíčková
- Vladmír Kučera a Martina, rod. Petrovičová
- Dušan Podhradský a Daniela, rod. Nemcová

Príhovor pána starostu Ing. Dušana Málika, krásne piesne žien súboru Klenotnica, citlivé slová básní Janky Kuhajdovej, podpis jednotlivcov a manželských párov do pamätnej knihy obce, kvety, malé darčeky, gratulácie spoločenských organizácií doplnili kolorit týchto milých podujatí.

Malé občerstvenie v miestnej reštaurácii pri rezkom speve našich žien z Klenotnice dokázali, že si vážime vzácne jubileá seniorov a manželských párov v našej obci.

Ivan Mrázik, predseda ZPOZ

OZNAM - Oznamujeme:

- daňovníkom, ktorí v roku 2019 v našej obci nadobudli nehnuteľnosť, prípadne nehnuteľnosť predali, aby do 31.1.2020 si podali na Obecnom úrade v Bzinciach pod Javorinou daňové priznanie na daň z nehnuteľností.
- majiteľom psov, ktorí v roku 2019 si zakúpili prípadne im uhynul pes, aby do 31.1.2020 si nahlásili na obecnom úrade zmenu.

- občanom, že poplatky za vývoz komunálneho odpadu sa budú platiť od 2.marca 2020 s tým, že nálepka z roku 2019 bude platiť do 30.3.2020. Zároveň upozorňujeme držiteľov preukazu ŤZP, aby si do 31.1.2020 podali na obecný úrad žiadosť o zníženie poplatku za vývoz komunálneho odpadu s priloženou fotokópiou preukazu ŤZP.

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

UZAVRELI MANŽELSTVO

Ivan Rubaninský – Mgr. Romana Zichová

Ján Valo – Veronika Macáková

MUDr. Peter Bluska – Bc. Berenika Kostelanská

Vladimír Hubina – Lenka Uramová

Mladomanželom blahoželáme k uzavretiu manželstva.

SRDEČNE BLAHOŽELÁME

60

Gablovská Alena

Holuša Milan

Sadloňová Anna

Dlhý Vladimír

Fogaš Roman

70

Macejka Rudolf

Šebík František

Jarábková Emília

Kička Milan

Joštáková Oľga

Hrevúšová Antónia

Harmadyová Jarmila

80

Poláčková Anna

Janigová Božena

85

Krajčovicová Emília

Gulán Emil

90

Gulánová Emília

NAŠI NOVÍ OBČANIA

Noemi Ella Ondrejičková,

rodičia Juraj Ondrejička a Katarína Pribojská

Izabela Sofia Krajčovicová,

rodičia Yosvani Alfredo Sanchez Garcia

a Soňa Krajčovicová, MBA

Vladimír Halík,

rodičia Vladimír a Martina Halíková

Mathias Štrbo,

rodičia Marián Štrbo a Ing. Silvia Podhradská PhD.

Linda Hargašová,

rodičia Michal Hargaš a Ing. Barbora Chorvátová

Rastislav Kasza,

rodičia Jozef Podolák a Miriama Kaszová

Jakub Čičko,

rodičia Dávid Čičko a Lucia Kovačovicová

Rodičom blahoželáme k šťastnému
príchodu ich dieťaťa na svet.

SMÚTOČNÁ SPOMIENKA

Dňa 10.12.2019 sme si pripomenuli prvé výročie, čo nás navždy opustila naša mama, babička, prababička, sestra

Eva Kičková,

ktorá sa dožila 94 rokov.

Kto ste ju poznali,
venujte jej tichú spomienku.

ROZLÚČILI SME SA

Ing. Slávka Tallová vo veku 74 rokov

Helena Valová vo veku 69 rokov

Vladimír Pavlík vo veku 72 rokov

Miroslav Paška vo veku 62 rokov

Milan Mičudík vo veku 75 rokov

Pozostalým rodinám vyslovujeme úprimnú sústrasť nad stratou svojich blízkych.

BZINSKÝ CHÝRNIK

Vydáva: Obec Bzince pod Javorinou, 916 11 Bzince pod Javorinou 348, IČO 00311456, www.obecbzince.sk.

Vydané: december 2019. Číslo: 4/2019.

Grafická úprava a tlač: TENDERFOOD, a.s. divízia tlač - EASY PRINT- SK, Priemyselná 2, Nové Mesto nad Váhom.

ISSN 2644-4984

MKS SR pod číslom EV 5613/18